

Sygn. akt I CSK 639/15

POSTANOWIENIE

Dnia 22 czerwca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Kocon

w sprawie z wniosku W. K.
przy uczestnictwie R. K.
o stwierdzenie nabycia spadku, podział majątku wspólnego i dział spadku,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 22 czerwca 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie
z dnia 17 kwietnia 2015 r., sygn. akt V Ca 661/14,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
nie obciąża skarżącego kosztami postępowania ze skargi.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Warszawie postanowieniem z dnia 17 kwietnia 2015 r. oddalił apelację wnioskodawcy od postanowienia Sądu Rejonowego w Grodzisku

Mazowieckim w zakresie jego pkt 7, w którym ustalono kwotę 102474,50 zł tytułem spłaty, płatną w terminie 6 miesięcy od dnia uprawomocnienia się postanowienia.

Wnioskodawca wniósł skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego, w której żądał uchylenia tego postanowienia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania sądowi II instancji. Jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazał, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia takich przesłanek, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

We wniesionej skardze kasacyjnej wniosek o przyjęcie do rozpoznania oparty został na art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).